

5 października 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

E04C 2/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10520.

Kl. 37-b₂.

Aktiebolaget Svenska Trähus
(Stockholm, Szwecja).

376 1/74

Zewnętrzna płyta ścienna do wznoszenia budynków.

Zgłoszono 17 marca 1928 r.

Udzielono 23 maja 1929 r.

Pierwszeństwo: 4 kwietnia 1927 r. (Szwecja).

Wynalazek dotyczy zewnętrznej płyty ściennej do wznoszenia budynków, składającej się z dwóch warstw, wykonanych z dyli lub desek tak, że kierunek podłużny desek w obu warstwach jest do siebie prostopadły, przyczem jedna warstwa wystaje na jednej lub więcej krawędziach płyty poza drugą warstwę. Taką płytę ścienną wykonywuje się fabrycznie, wobec czego z płyt tych można wznosić budynki bez wyszkolonych robotników.

Wynalazek ma przedewszystkiem na celu wykonanie takiej płyty ściennej wyżej podanego rodzaju, aby wzniesione z niej ściany zewnętrzne były możliwie lekkie i szczelne. W tym celu wynalazek po-

lega głównie na tem, że pomiędzy obu wyżej wymienionemi warstwami umieszczona jest izolacja w ten sposób, że warstwy te do niej po obu stronach przystają i że pomiędzy nimi wokoło brzegów maty izolacyjnej znajdują się listewki, które zapobiegają nierównomiernemu ściśnięciu tej izolacji przy zbijaniu gwoździemi warstw desek. Przez zastosowanie takiej miękkiej maty izolacyjnej, do której po obu stronach przylegają bezpośrednio obie warstwy desek, zapobiega się powstawaniu większych przestrzeni powietrznych i osiąga się tym sposobem bardzo dobrą izolację. Na warstwie zewnętrznej desek gotowej ściany, można, o ile zachodzi potrze-

ba, umieścić warstwę tektury smołowcowej, a na niej — zewnętrzne drewniane oszalowanie.

Wynalazek dotyczy poza tem również ścian, które są wykonane ze wspomnianych płyt zewnętrznych.

Na rysunkach przedstawiony jest wynalazek tytułem przykładu. Fig. 1 uwiidocznia pionowy przekrój zewnętrznej ściany dwupiętrowego domu, wykonanej z płyt według wynalazku, fig. 2 — poziomy przekrój części ściany zewnętrznej, fig. 3 pokazuje samą płytę ścienną (bez wewnętrznego odeskowania), fig. 4 — przekrój pionowy wzdłuż linii A—B na fig. 3 i fig. 5 — przekrój poziomy wzdłuż linii C—D na fig. 3.

Zewnętrzna płyta ścienna składa się z dwóch warstw 1 i 2, wykonanych z dyli lub desek, przystających do miękkiej maty izolacyjnej 3 z obu stron, przyczem tak umieszczonych, że kierunek podłużny desek w obu warstwach jest do siebie prostopadły. W przypadku, przedstawionym na rysunku, deski wewnętrznej warstwy 1, które np. składają się z dwucalowych szpuntowanych dyli, idą prostopadle, podczas gdy deski zewnętrznej warstwy 2, składające się np. z jednocalowych desek szpuntowanych, idą poziomo. Tym sposobem deski obu warstw spajają się przy zbijaniu ich gwoździami. Aby przy tem zbijaniu zapobiec nierównomiernemu ściśnięciu maty izolacyjnej, umieszczone są między dwiema warstwami desek wokoło brzegów maty 3, składającej się w danym przypadku z trzech części (patrz fig. 3), drewniane listewki 12 odpowiedniej grubości. Przytem zbijanie gwoździami jest tak wykonane, że gwoździe przechodzą przez listewki. Poza tem warstwy 1 i 2 są względem siebie tak umieszczone, że na krawędziach płyty jedna warstwa wystaje poza drugą warstwę. Jak uwiidocznione jest na fig. 2 i 3, wewnętrzna warstwa 1 wystaje po obu pionowych krawędziach każdej pły-

ty ściennej poza zewnętrzną warstwę 2, przyczem, o ile dwie płyty ustawione są obok siebie, powstaje wówczas pionowy żłobek, który jest wypełniony deską 4 i w ten sposób spoina pomiędzy wewnętrznymi warstwami zostaje nakryta. Przez to osiąga się łatwo szczelne spojenie pomiędzy płytami. Na obu poziomych krawędziach każdej płyty wystaje natomiast zewnętrzna warstwa 2 poza wewnętrzną 1 tak, że od wewnątrz zewnętrznej warstwy tworzą się stopnie, dając miejsce dla podwaliny i górnych belek. Wysokość płyt ściennych dobiera się mniej więcej równą wysokości piętra mającego być wybudowaną domu.

W szczególnym przypadku, celem osiągnięcia dostatecznej zdolności zachowania ciepła, zastosowana jest na zewnętrznej warstwie 2 warstwa 5 tektury smołowcowej i na tę warstwę nałożone jest zewnętrzne oszalowanie 6 z profilowo oheblowanymi listewkami 7. Wreszcie od wewnątrz na wewnętrznej warstwie 1 znajduje się jeszcze fornier 8. W ten sposób otrzymuje się bardzo szczelną ścianę zewnętrzną.

W przypadkach, kiedy w płytę ścienną mają być wstawione drzwi lub okno, odrzwia względnie futryna 9 posiada na zewnętrznej stronie żłobek 10, w który jedna warstwa, a jak w przedstawionym przykładzie warstwa zewnętrzna 2, wchodzi swą wystającą częścią poza drugą warstwę. W ten sposób osiąga się szczelne połączenie pomiędzy ścianą i ramą drzwiową względnie futryną.

O ile z zewnętrznych płyt ściennych według wynalazku ma być wybudowany dom dwupiętrowy, gdzie dwie płyty mają być umieszczone jedna na drugiej, to celowo górna płyta (fig. 1) jest nieco wysunięta nazewnątrz w stosunku do dolnej w ten sposób, że zewnętrzne odeskowanie 6 górnej płyty znajduje się za odeskowaniem dolnej i poza nie nieco wystaje. To

umożliwia wykonanie szczelnego połączenia pomiędzy płytami, umieszczonemi jedna na drugiej oraz zastosowanie płyt tego samego rodzaju i wymiarów do dwóch lub wszystkich pięter.

Wzdłuż dolnej krawędzi zewnętrzne-go odeskowania 6 górnej płyty ściennej można zastosować gzyms 11.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zewnętrzna płyta ścienna do wznoszenia budynków, składająca się z dwóch warstw, wykonanych z dyli lub desek tak, że kierunek podłużny desek w obu warstwach jest względem siebie prostopadły, przyczem jedna warstwa wystaje na jednej lub więcej krawędziach płyty poza drugą warstwę, znamienna tem, że warstwy umieszczone są po obu stronach miękkiej maty izolacyjnej w ten sposób, że do niej przystają, przyczem pomiędzy dwiema warstwami wokoło brzegów maty izolacyjnej znajdują się listewki, które za-

pobiegają nierównomiernemu ściśnięciu miękkiej maty przy zbijaniu gwoździemi warstw desek.

2. Zewnętrzna płyta ścienna według zastrz. 1, znamienna tem, że na warstwę, znajdującą się od zewnątrz gotowej ściany zewnętrznej, jest nałożona warstwa tektury smołowcowej, a na tej — zewnętrzne oszalowanie drewniane.

3. Ściana, wykonana z zewnętrznych płyt ściennych według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że przy zastosowaniu dwóch, jedna na drugiej umieszczonych płyt, górna płyta w stosunku do dolnej jest nieco wysunięta nazewnątrz w ten sposób, że zewnętrzne odeskowanie górnej płyty znajduje się za odeskowaniem dolnej i poza nie nieco wystaje.

Aktiebolaget
Svenska Trähus.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

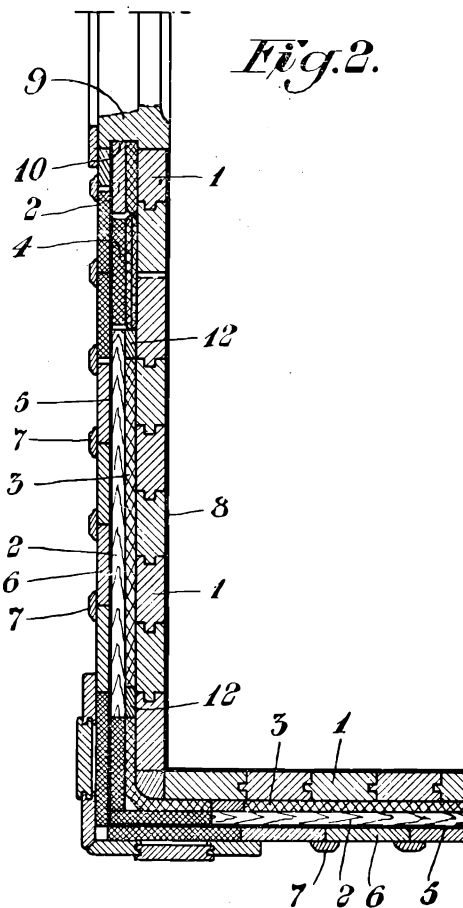
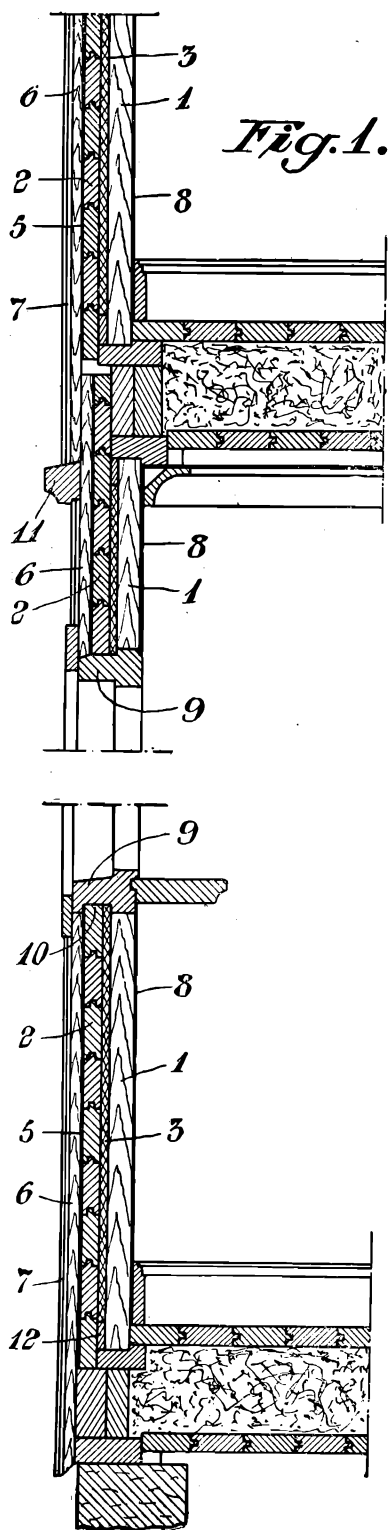

Fig. 3.

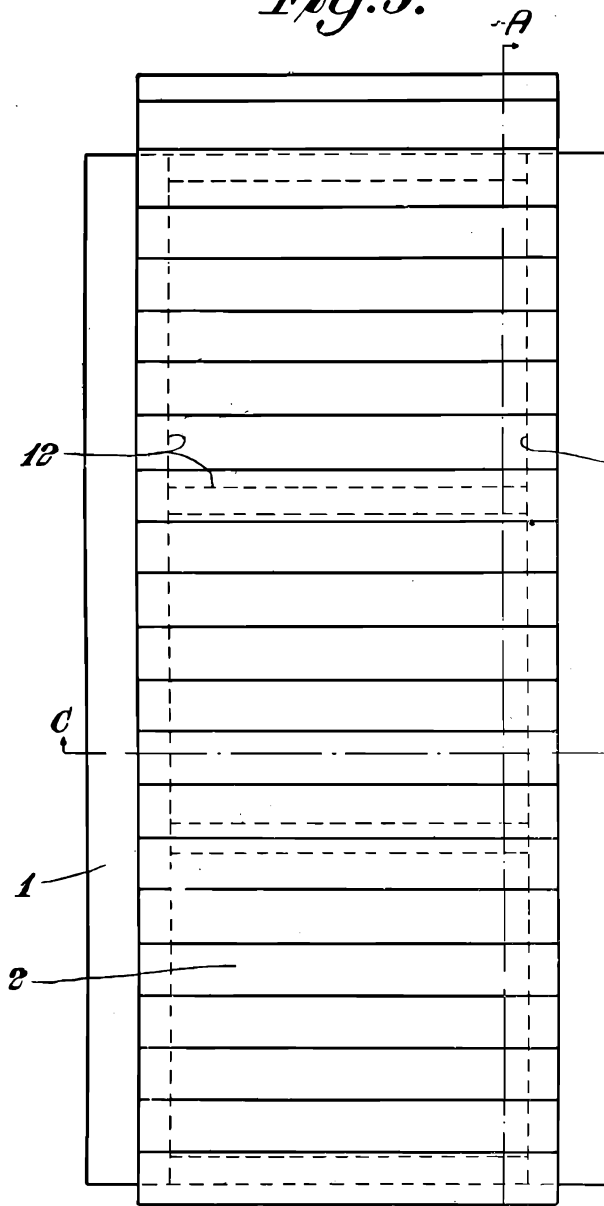

Fig. 4.

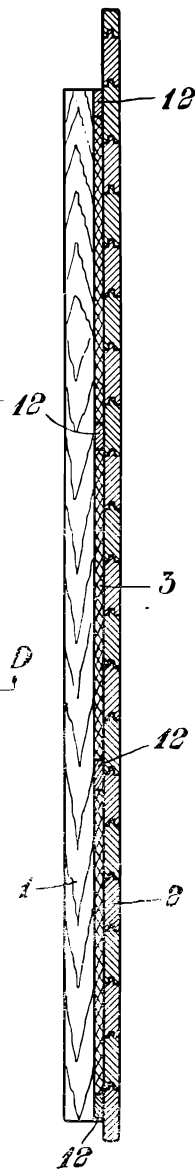

Fig. 5.

